

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154



RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10

N:o 6
Kesäkuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

39. vuosikerta 1934

SOKEA JA KUUROMYKKÄ LILLY JENSEN

Frederician kuuromykkäinkoulun sokea ja k.m. oppilas.

Odensen radioasemalta lähetettiin 9/3 Frederician kuninkaallisen kuuromykkäinkoulun johtajan Vilh. Larsenin esitelmä, jossa hän maan radiokuuntelijoille kertoi Lillystä, sokeasta ja kuuromykkästä tytöstä.

Lillyn täydellinen nimi on *Lilly Marie Jensen*. Hän syntyi Valtionsairaалassa, mutta muutti jo 2-vuotiaana Koldingiin, jossa hänen isovanhempansa asuivat. Hänen äitinsä oli saanut siellä työtä veljekset Völkertin tehtaassa. Lilly tottui pian pitämään isovanhempiansa omina vanhempinaan; äiti sanoi häntä Hanneksi. — Lilly oli 3:n vuoden vanhana terhakka lapsi, joka lauloi kuin leivonen ja oli kaikkien naapurienkin suosikki.

Mutta marraskuussa 1919 tapahtui Lillyn elämässä suuri onnettomuus. Isovanhempiansa tarkasta huolenpidosta huolimatta oli hän kerran päässyt pujahtamaan ulos leikkimään liian ohuissa vaatteissa ja sairastui. Sairaus kehittyi yhä ja sen jälkeen Lilly menetti sekä näkönsä että kuulonsa. Senvuoksi hän ei voinut täysin tajuta mitään, toisin sanoen hän eli täydellisessä pimeydessä ja suuressa hiljaisuudessa.

Lilly vietiin ensin Drejen turvakotiin ja myöhemmin Brejningin mielisairaalaan. Mieli-

sairas hän ei ollut, mutta olisi pian voinut tulla, elleivät laitoksen johtaja, tohtori Forchhammer ja opettajatar neiti Heiberg olisi pitä-

neet huolta siitä, että hän vuonna 1925 pääsi Frederician kuninkaalliseen kuuromykkäinkouluun. Johtaja kertoi, että kouluun pääseminen oli pikutyöstä niin hauskaa kuin olisi hänet vapautettu Egyptin orjuudesta.

Lillyn opettaminen oli jokapäiväistä taistelua ja vaati aivan erikoista kärsivällisyyttä. Kaikessa täytyi alkaa alusta.

Mutta Lilly ei alistunut vastustelematta. Usein hän vihoissa polki jalkaansa lattiaan, eikä tahotonut oppia.

Neiti Heibergin täytyi alusta alkaen menetellä kaikessa perusteellisesti ja järjestelmällisesti.

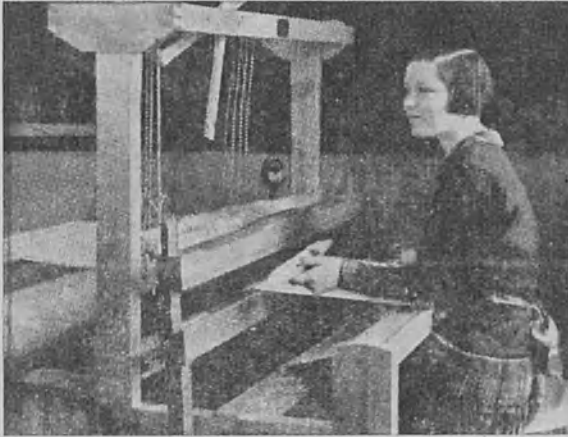
Nyt on Lilly 17-vuotias, kaunis, järkevä ja hyväntahtoinen tyttö. Hän voi käyttää ääntään, puhua ja ymmärtää. Unohtumaton hetki oli se, jolloin hän viime vuonna pääsi ensi kerran Herran ehtoolliselle Kolminaisuudenkirkossa. Opettajatar oli asettunut hänen taakseen ja puhui Lillyn käteen kaiken, mitä pappi puheessaan sanoi. Kun hän nousi seisomaan, katsoi hän sokeilla silmillään kirkossaoleviin päin, mutta kun pappi kääntyi hänen puoleensa, levisi kaunis hymy hänen kasvoilleen.



Lilly opettajansa kanssa.

Kuinka Lilly viettää päivänsä.

Lilly nousee klo 6 aamulla, peseytyy ja pukeutuu itse ja asettuu aamiaiselle aikuisten kanssa samaan pöytään, (josta hän on hyvin ylpeä). Hän juo mustaa kahvia — koska hän on liian lihava ja se surettaa häntä kovasti. Klo 8–9 hän työskentelee keittiössä, klo 9–10 hän siistii oman huoneensa, klo 10–12 hän voimistelee ja kutoo kangasta. Iltapäivällä



Sokea kuuromykkä Lilly Marie Jensen.

muun muassa häntä opetetaan puhumaan. Hän ompelee itse vaatteensa ja osaa kutoa monenlaista kangasta.

Lilly on onnellinen ihminen. Häntä eivät koskaan huolet paina. Sen huomaa muun muassa hänen päiväkirjastaan, johon hän joka ilta kirjoittaa päivän surut ja ilot.

Joka ilta hän rukoilee iltarukouksensa. Jos hän on päivän kuluessa ollut paha ja tottelematon, rukoilee hän sitä Jumalalta anteeksi.

Lilly on hyvä ihminen, aina iloinen ja onnellinen. Voidaan ehkä sanoa, että se on raskasta onnea, mutta Lilly on onnellinen ja iloinen, kun hän saa olla koulussa. Minun toivomukseni on, että hän saisi luvan olla täällä edelleenkin. Toivottavaa olisi myös, että hän tulevaisuudessa saisi pienen omaisuuden turvaksensa.

Johtaja on kirjoittanut kirjan Lillyn elämästä. Se maksaa 4 kruunua ja tulot tulevat Lillyn hyväksi.

Lilly ei ole mikään Helen Keller, mutta hän on käytännöllinen ihminen. Teemme hyvän työn, kun avustamme häntä, niin että hän saa olla nykyisessä hoidossaan, johon hän on tottunut ja josta hän pitää.

Suom. P. Norri.

Pohjoismainen k.m. ammattinäyttely Köpenhaminassa 23–26 päivinä syyskuuta 1934. Tarkemmat tiedot sivuilla 69, 70 ja 74.



TOHTORINNA LINDA SAGULIN

Toukokuun 11 p:nä nukkui kuoleman uneen kuuromykkäin harras, lämmissydäminen ystävä tohtorinna *Linda Sagulin* Lovisan kaupungissa 78 v. ikäisenä. Vainaja oli syntynyt Lovissassa, missä hänen isänsä rovasti Hackzell oli kirkkoherrana. Nuorena joutui Linda Hackzell naimisiin eläinlääkäri Sagulinin kanssa. Avioliitto ei tullut pitkäaikaiseksi sillä tohtori Sagulin sairastui keuhkotautiin, josta ei parantunut. Ollessaan terveystmatkalla Norjan kaukaisilla tuntureilla nuoren rouvansa kanssa sai hän taudinkohtauksen ja kuoli. Nuori leskensä Linda Sagulin matkusti kuolleen miehensä ruumiin kanssa ulkomailta kotiin Loviisaan, jonka hautausmaahan hän kätki sen. Linda rouva jäi Loviisaan asumaan kuolemaansa saakka. Hän asui yksin, sillä hän oli perheensä ainoa jäsen. Mutta leskeksi jäätyään antautui hän hyväntekeväisyyden palvelukseen. Hänestä tuli sairasten, köyhäin, yksinäisten, vanhojen, vaivaisten ja unhotettujen ystävä. Tämän kirjoittaja tutustui vainajaan omituisella tavalla. Olin Loviisassa kuuromyökkä kutsumassa jumalanpalvelukseen. Menin erään vanhan kuuromyökkän luo ilmoittamaan jumalanpalveluksesta. Sanottiin että »vanha Maria» makasi sairaana eikä voisi tulla kokoukseen. Päätin mennä häntä katsomaan omaan kotiinsa. Siellä makasi Maria yksinäisessä pikku-kamariin ja vuoteensa vieressä istui erittäin hyväntahtoisen, lempeän ja iloisen näköinen vanhempi naishenkilö. Se oli Linda Sagulin, jota ennen en ollut nähnyt. Linda rouva oli tullut tuomaan sairaalle lihakeittoa y.m., että vanhat voimat parantuisivat. Siitä alkoi noin 25 vuotta kestänyt ystävyys ja harras yhteistyö kuuromyökkäin auttamiseksi. Rva Sagulin liittyi Kuuromyökkäin Auttajajhdistyksen jäseneksi Uudenmaan piiriin ja siinä toimi hän harvinaisella uhrautuvaisuudella kuolemaansa saakka. Jo nuorena papintyttärenä ollessaan oli hän eräältä vanhemmalta kuuromyökkänaiselta oppinut viittomakielen. Se oli hänelle erittäin tärkeä taito. Sillä hänen kodissaan kulki melkein päivittäin paikkakunnan kuuromyökkä, nuorem-



Linda Sagulin.

pia ja vanhempia. Hänen luokseen he riensivät kaikissa asioissaan ja tarpeissaan. Varsinkin sairauden ja köyhyyden aikoina oli Linda Sagulin se, joka parhaan avun antoi. Jo hänen herttaisen ystävällinen ja kaunis katseensa vaikutti kuuromykkiin rauhoittavasti ja rohkaisevasti. Ja hänen pieni, vanhanaikaisesti sisustettu kotinsa, joka oli täynnä kasveja, kukkia, tauluja ja muistoesineitä oli suloinen levähdyspaikka yksinäisille kuuromykille. Siellä jaettiin heille monet neuvot ja nuhteetkin. Siellä haihdutettiin monet huolet ja ratkaistiin vääriä käsitykset. Rouva Sagulinin piiriin kuului sangen monta kuuromykkää, vanhoja ja nuoria, joitten asiat rouva Sagulin hyvin tunsu. Juhlapäiviä olivat rouva Sagulinin kodissa ne, jolloin kuuromykkäinpappi tuli paikkakunnalle, tavallisesti kesäkuun alussa. Kun oli oltu jumalanpalveluksessa kirkossa, kokoonnuttu sen jälkeen rva Sagulinin pieneen kotiin, jossa keskusteltiin ja jossa kaikille jaettiin runsaat pullakahvit. Kotiseutunsa isänmaallisiin ja hengellisiin pyrintöihin otti hän innokkaasti osaa. Hän levitti kirjallisuutta ja aikakauslehtiä ympäristöön. Kuuromykkäin joululehteä hän viime joulun asti innokkaasti asiamiehenä levitti. Kotikaupunkinsa Lainakirjaston hoitajana hän lienee ollut 50 vuotta. Linda Sagulinin poismenoa surevat katkerasti varsinkin kuuromykät, joitten kohtapuoleen on määrä Lovisaan kokoontua. Kuka ottaa heidät nyt vastaan? Kuka avaa heille ovensa? Vainajan hautaustilaisuudessa laskivat Porvoon sekä Lovisan ympäristön kuuromykät runsaasti kukkia haudalle, samoin Auttajayhdistys.

Porvoossa 17 p. toukokuuta 1934.

H. N.

PIKKU ESKO.

Porin kuuromykkäinyhdistyksen oman kodin seinäin sisällä on pidetty jo useita juhlia. Ne ovat olleet yleensä ilojuhlina sen johdosta, että yhdistykselle on saatu oma koti. Mutta kuva, joka liittyy tähän kirjoitukseen näyttää, että surukin on vierailut tässä yhteisessä kodissa. Kuvassa näemme että talon seinän viereen on asetettu valkoisella liinalla peitetty pöytä. Pöydällä on pieni valkoinen ruumisarkku. Arkussa lepää Porin kuuromykkäinyhdistyksen nuorin jäsen. Hän syntyi tähän maailmaan talvisena helmikuun 1 p:nä mutta viipyi tässä elämässä ainoastaan 40 minuuttia. Sinä aikana ehdittiin pienokaiselle antaa nimi Esko. Hänen isänsä nimi on Frans Hernberg ja äidin Sandra Niemelä. Molemmat ovat kuuromykkiä. Isä on käynyt Turun kuuromykkäinkoulun, äiti Mikkelin. 40:ssä minuutissa suoritti pikku Esko elämänsä työn tässä maailmassa. Sitten tuli hyvä enkeli

ja otti hänet pois parempaan elämään, jossa ei ole kipua, tuskaa eikä kuolemaa. Mutta Eskon ruumis pantiin pieneen valkoiseen arkkuun ja peitettiin maan multa odottamaan ylösnousemuksen suurta päivää.



Surujuhla Porissa.

Eskolla on vanhempi veli. Hän oli jo kauan uteliaana odottanut pikku veljensä tuloa, sillä niin oli äiti ja isä hänelle kertoneet. Suuri oli hänen hämmästyksensä ja pettymyksensä kun Esko-veljen valkoinen, kukitettu arku pantiinkin syvään hautaan eikä velimies tullutkaan ollenkaan leikkimään hänen kanssaan. Vanhempi veli rupesi tätä surua itkemään ja itki koko talvisen, pitkän illan.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

(Jatk. N:osta 4)

Tilintarkastajiksi valittiin maisteri, nti Sigyn Heikel uudelleen ja hra Lauri Mikkola. Varalle opettajatar, nti Linda Aschan. *)

Vuosikokouksen pöytäkirjantarkastajiksi valittiin läsnäolevista rva Mandi Elovaara ja hra M. Mikkolainen.

Tämän jälkeen tuli esille edellisessä vuosikokouksessa valitun sääntökomitean ehdotus Liiton sääntöjen uudistamisesta. Komitea oli tehnyt perusteellista työtä, käyttäen mallinaan Suomen Sokeain Liiton ja Nuorten Kristillisen Liiton sääntöjä vanhojen sääntöjemme ohella. Ehdotus oli julkaistu Liiton äänenkannattajissa, ja oli siitä pyydetty sekä haaraosastojen että Lisätyn keskushallituksen jäsenten, johtajien E. J. Pesosen ja J. K. Palomaan lausuntoja, erikoisesti silmälläpitäen yhteistoimintaa Auttajayhdistysten kanssa. Sen mukaan säännöt oli lopullisesti korjattu.

Säännöt luettiin kohta kohdalta lävitse, jolloin ensimmäisen §:n kohdalla virisi keskustelua hra Juho Suonisen, Ruskealasta, lähettämän seuraavan alustuksen johdosta.

Ehdotus uudeksi nimitykseksi „Suomen Kuurojen Liitto“.

Nyky aika on kuuromykkäin kehitysalalla niin huomattavasti edellä entisajasta, että miltei kaikki ihmiset sivi-

*) Nti Aschan on Keskushallituksen varajäsenenä esteellinen tilejä tarkastamaan, jota seikkaa ei nähtävästi kokouksessa huomattu. Toimitussihteeri huomautus.

tyneessä maailmassa sen tietävät ja näkevät. Aika on jo ohi, jolloin oli pysynyt vielä yleinen kuuromykyys sanan varsinaisessa merkityksessä. Siitä huolimatta käytetään yhä vielä vanhoja nimityksiä „Kuuromykkäin Liitto“, „Kuuromykkäin Yhdistys“, „Kuuromykkät“.

Sana „Kuuromykkäin Liitto“, tai Kuuromykkäin Yhdistys“ vivahtaa sille, että jäsenet eivät osaisi puhua. Senvuoksi yleinen nimitys „Kuuromykkät“ ei enää sovellu nykyaikaan, jolloin kuuromykkät omilla erikoisissa kouluissaan yleensä ovat jo oppineet puhumaan.

Jos joku vastustaa tätä uutta nimitystä „Suomen Kuurojen Liitto“ sillä huomautuksella, että on vielä monta kuuromykkää, jotka opetuksestaan huolimatta eivät ole oppineet puhumaan ja siis jäävät mykiksi, niin tämä huomautus ei vielä riitä hyväksyttäväksi perusteeksi, jonka mukaan minun ehdotukseni hylätään ja vanha nimitys jää paikoilleen. Sillä ei kukaan kieltäne, että puhuvia kuuroja on enemmän kuin puhumattomia kuuromykkäiä, samoin kuin kuurojenkoulujakin on useampia kuin viittomakouluja. Yleensäkin tärkeissä asioissa päätökset ratkaisee äänestäjien enemmistö. Minä en usko, että viittovat kuuromykkät voisivat loukkaantua siitä, että heidän Liittonsa ja Yhdistyksensä entinen nimitys muutetaan uudeksi nimitykseksi.

Tahdon vielä lausua lisää, että yleinen nimitys joko „kuuromykkät“ tai „kuurot“ voi vaikuttaa eräissä tapauksissa edellinen erehdystä, jälkimmäinen hyvää. Voi tapahtua nimittäin, että taloon, jossa asuu myöskin kuuro, tulee tuntematon vieras ihminen. Jos kuuron omainen selittää vieraalle vanhan nimityksen mukaisesti että „hän on kuuromykkä“, hyvä vieras, niin eikö tämä nimitys vaikuta vieraassa ensiksi sellaista tunnelmaa kuin: hän on siis mykkä raukka, eikö hän liene käynyt koulua? j. n. e. Mutta jos sitä vastoin vieras kuulee esityksen, että hän on kuuro, on puhuva kuuroudestaan huolimatta, niin eikö silloin kuuro saa korkeampaa arvoa?

Myönnettäköön, että monen kuuron puhetta eivät vieraat ihmiset yleensä ymmärrä. Mutta se on vähäpätöistä verraten paljon tärkeämpään tosiasiaan, että juuri sellaisen kuuron puhetta ymmärtävät omaiset ja tuttavatkin, kun ovat tottuneet hänen ääneensä. Sitäpaitsi minä luulen, että selvästi puhuvia kuuroja on enemmän kuin epäselvästi puhuvia.

Minä toivon, että kaikki kuurot kannattavat ehdotustani, että Liiton tähänastinen nimi muutetaan uudeksi nimeksi „Suomen Kuurojen Liitto.“

Liiton uusi nimi antaa myöskin aiheen, että Liiton äänenkannattajan nimi „Kuuromykkäin Lehti“ on luonnollisesti muutettava uudeksi nimeksi „Kuurojen Lehti“.

Uusi nimi antaa kuulevalle yleisölle oikeamman käsityksen nykyajan kuurojen kehityksestä.

Useitten puheenvuorojen jälkeen ryhdyttiin äänestämään, koska kaikki puhujat eivät katsooneet voivansa nimenmuutosta puoltaa. Päättökseksi tuli, että nimi pysyy ennallaan »Suomen Kuuromykkäinliitto«, sillä vain neljä edustajaa äänesti muutoksen puolesta.

5 §:n loppuosaan hyväksyttiin Turun edustajan tekemä muutosehdotus:

»Keskushallitus kokoontuu niin usein kuin asianhaarat vaativat tahi vähintään kolmen Keskushallituksen jäsenen sitä vaatiessa, sekä on päätösvaltainen viiden (5) jäsenen läsnäollessa. Keskushallitus kokoontuu ainoastaan puheenjohtajan ja hänen estettynä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Äänten mennessä tasan puheenjohtajan ääni ratkaisee asian.»

8 §:n c kohta päätettiin samaten muuttaa seuraavasti:

»c) esitetään Liiton kuluneen vuoden tilit ja tilintarkastuskertomus ja päätetään tili- ja vastuuvapaudesta.»

Muuten hyväksyttiin säännöt toimikunnan ehdottamassa muodossa.

Hra Rurik Pitkänen esitti alustuksen *huoltokassasta* kuuromykkäin taloudellisen aseman parantamiseksi. Hän ehdotti, että kuuromykkäinyhdistykset kukin paikkakunnallaan perustaisivat keskuuteensa n. s. huoltokassoja, joihin jokainen kassan jäsen sitoutuu aina joka tilissä panemaan palkastaan esim. 10 %/o. Nämä pienet rahamäärät vie kassanhoitaja heti pankkiin kunkin omalle tilille kasvamaan korkoa. Veron suoritusaikana käy kassanhoitaja osakasten veroliput mukanaan pankissa, jossa heidän tililtään vähennetään vero-osuuden määrä ja kuitataan verolippuun. Myöskin vakuutusmaksut ja muut määräaikaist suoritukset voidaan kassan kautta suorittaa, mikäli osakas on ne halunnut siten järjestää. Tällaisella huoltokassatoiminnalla on se etu, että pienillä maksuilla pitkin vuotta saadaan mahdollisimman helposti suoritetuksi suuretkin menoerät, joitten yhdellä kertaa maksaminen voi vähävaraisille kuuromykkäille käydä ylivoimaiseksi, aiheuttaen jälkisuorituksineen paljon rahallista tappiota ja muita vaikeuksia.

Alustajan mielestä haaraosastot saisivat hoitaa kassansa itsenäisesti, mutta voisi olla tarpeen, että Liitto painattaisi tarvittavat säännöt, kaavakkeet ja kortistot, koska siten niiden hankintakustannukset saataisiin mahdollisimman alhaisiksi. Samoin voisi Liitto edustajainsa kautta joskus tarkastaa kassojen toimintaa ja antaa tarpeellisia neuvoja niiden hoidosta.

Asian laatuun nähden kehoitti alustaja edustajia harkitsemaan asiaa, ja mikäli näkevät paikkakunnallansa mahdolliseksi, perustamaan huoltokassaan apukeinoksi kuuromykkäin taloudellisten vaikeuksien voittamisessa omin avuin. On luonnollista, että Liitto pyydettyä kernaasti auttaa asiaa.

Hra Kosti Remmi, viitaten Kuuromykkäin Lehden helmikuun numerossa olleeseen rva Naimi Päiviön kirjoitukseen, esitti, että Suomen Kuuromykkäinliitto anois *verovapautta kuuromykkäin koirille*, koska monelle kuuromykkällekin on koira uskollisena ja korvaamattomana apuna.

Asiasta käytettiin lukuisia puheenvuoroja, suurimman osan kannattaessa alustajan toivomusta.

Lopuksi selosti hra John Sundberg, mitä Liitto asian hyväksi jo oli tehnyt. Hän sanoi Liiton varapuheenjohtajan ominaisuudessa yhdessä Suomen huonokuuloisten suojaamisyhdistyksen puheenjohtajan kanssa laatineensa ja asianomaiseen paikkaan jättäneensä seuraavan kirjelmän:

Koira kuuron palvelijana.

Niinkuin yleisesti on tunnettua, on kuuromykkä samoin kuin heikkokuuloisenkin vammansa vuoksi suuresti riippuvainen ulkonaisista olosuhteista, jotka voivat joko helpottaa tai vaikeuttaa hänen asemaansa elämässä. Kuuroa ei esim. hänen kuuloaistinsa varoita siitä, mitä tapahtuu hänen ympäristössään, vaan hänen on saatava siitä joko näkyviä tai tuntuja merkkejä, kuten esimerkiksi kun kotona oleva koira vilkkain ja levottomin liikkeen ilmoittaa kuuroille jotain olevan tapahtumassa. Ennen oli sekä pääkaupungissa että sen ympäristössä useilla kuuroilla henkilöillä ja perheillä uskollinen vahti, niin sanoaksemme merkinantaja, joka ilmoitti isännälleen, että joku oli oven takana sisään pyrkimässä. Mutta viime aikoina on korkea koiravero (v. 1890 Smk. 5; — v. 1930 Smk. 200: —) peloittanut monta kuuroa pitämästä tällaista tarpeellista vahti- ja merkinantajakoira. He ovat tämän vuoksi tunteneet itsensä entisestään eristetyiksi ja saaneet tyytyä yksinkertaisiin ja alkuperäisiin purjenuorasta ja kuulusta tehtyihin merkinantolaitteisiin, mitkä putoamalla ilmaisevat lähestyvän henkilön tulon. Mutta valitettavasti ovat asiaankuulumattomat henkilöt ja vallattomat lapset väärinkäyttäneet näitä laitteita, minkävuoksi kuurojen ja kuuromykkien on ollut niistä luovuttava. Pääkaupungin yhä kasvavan katuliikenteen ja maanteiden autovaaran vuoksi tarvitsevat kuurot välttämättä uskollisen ja huomaavaisen seuralaisen, joka voi varoittaa isäntäänsä lähestyvistä vaarasta. Mutta, kuten sanotti, on kallis koiravero useissa tapauksissa peloittanut pitämästä tällaista „henkivartijaa“. Maaseudulla, missä olosuhteet ovat jonkunverran vaatimattomammat, ovat useat jotenkin varoissaan olevat kuurot henkilöt voineet pitää itsellään jonkun „kyläräkin“ vahtinaan ja talonvahtina, mutta viime aikoina on koiraveroa sielläkin korotettu ja monen kuuromykän on ollut pakko luopua tarpeellisesta ja hyödyllisestä suojelijastaan.

Huomautettakoon tässä, että sokeiden ja kuurojen apukoirat sekä Skandinaavian maissa että useimmissa suurissa sivistysmaissa ja Amerikassa nauttivat joko veronvähennyistä tai ovat kokonaan verovapaita, mistä on etua sekä vajaakykyisille että yhteiskunnalle. Onnettomuudet kuten ylläajot, kaatumiset, murrot ja varkaudet vähenevät suuresti määrin niissä paikoissa, missä kuurot ja sokeat voivat pitää suojelu- ja apukoira ja näiden onnettomien liikuntavapaus ja -varmuus kasvaa.

Ylläolevan johdosta haluavat Suomen Kuuromykkäinliitto ja Heikkokuuloisten Suojausyhdistys, joiden tehtävänä on jäsentensä etujen valvominen, huomauttaa, että ennestäänkin kalliin koiraveron korottaminen tuntuisi epäoikeudenmukaiselta ja sortotoimenpiteeltä näitä ennestäänkin kovaosaisia ihmisiä kohtaan. Sokeiden ja kuurojen kovaa osaa voi apukoira suuresti lievittää ja senvuoksi on pikemminkin autettava kuin vaikeutettava näiden hyödyllisten ja välttämättömien eläinten pitämistä ja hankkimista.

Kokous ilmaisi tyytyväisyytensä tehdyn johdosta ja toivoi menestystä verovapausanomukselle.

Herra R. Östman, Johanneksesta, oli lähettänyt 3 keskustelukysymystä, mutta koska ne olivat saapuneet kovin myöhään, ilman mitään alustuksia, ei puheenjohtaja voinut niitä ottaa käsiteltäväksi tässä kokouksessa.

Vuosikokouksen päätyttyä alkoi klo 19 kuuroyhdistyksellä tavanmukainen illanvietto ohjelmiseen, josta mainittakoon opettaja Urho Kierimon arvokas esitelmä.

Toisena kokouspäivänä esitelmöi vielä opettaja Urho Kierimo klo 10. Jumalanpalveluksessa kuuromykkäin kirkossa klo 11 saarnasi pastori Otto Myyryläinen. Klo 12 oli kokouksen osanottajille järjestetty tutustumistilaisuus työväensuojelunäyttelyyn, mikä varmaankin antoi jokaiselle runsaasti ajattelemisen aihetta. Lopuksi klo 19 esitettiin Kuuromykkäinyhdistyksellä Selma Lagerlöfin kirjoittamasta kirjasta »Charlotta Löwensköldin tarina» (Anna Svärd) tehty kaunis elokuva.

Rautatiehallitus oli hyväntahtoisesti myöntänyt vuosikokoukseen matkustaville osanottajille ja Liiton jäsenille 50 % alennuksen matkalippujen hinnoista, mistä täten kiitollisuudella mainittakoon.

KESKUSHALLITUKSEN

kokouksessa heti vuosikokouksen jälkeen maaliskuun 25 p:nä valittiin Liiton puheenjohtajaksi uudelleen rovasti *Huugo Nyberg*, varapuheenjohtajaksi hra *John Sundberg*, rahastonhoitajaksi rva *Helmi Nyberg* ja sihteeriksi hra *Rurik Pitkänen*.

Kokouksessa toukokuun 6 p:nä päätettiin, haaraosastojen pyydettyä esitelmöitsijöitä kesän aikana, lähettää seuraavat henkilöt: Hra Sundberg Lahteen 25. 5. ja Poriin 1. 7. Rovasti Nyberg Hämeenlinnaan 3. 6.

Pohjoismaiseen kuuromykkäin ammattinäyttelyyn Kööpenhaminassa syyskuun lopulla päätettiin ottaa osaa, mikäli sitä varten tulee tarjolle sellaisia käsitöitä, että niitä kannattaa lähettää näyttelyyn. Valittiin toimikunta näyttelyasioita hoitamaan, ja tulivat siihen: kokoonkutsujana hra John Sundberg, rva Elma Ignatius ja hra Rurik Pitkänen sihteerinä. Toimikunnan tehtäväksi jätettiin myöskin valtionavun anominen näyttelyyn osallistumista varten.

Liitolle ostettavaksi tarjottuja Surdus Oy:n osakkeita ei katsottu voitavan lunastaa, koska ne osakkeet, mitkä Liitolle on viimeaikoina joutunut, ovat annetut lahjaksi.

Päätettiin antaa sihteerin tehtäväksi Liiton arkiston järjestäminen ajanmukaiselle kannalle tämän kesän kuluessa m.m. lähestyvän 30-vuotisjuhlan johdosta 1935.

POHJOISMAINEN KUUROMYKKÄIN AMMATTINÄYTTELY KÖPENHAMINASSA

Kuten tiedetään, toimeenpannaan Kööpenhaminassa ensi syyskuun 23–26 p:nä toinen pohjoismainen kuuromykkäin käsitöiden näyttely. Osanottajiksi on kutsuttu suomalaisiakin. Kokouksessaan toukokuun 6 p:nä päätti *Suo-*

KUTSUMUS

Viidenteen Pohjoismaiseen Kuuromykkäinkokoukseen, joka pidetään Köpenhaminassa syyskuun 23–26 p:nä v. 1934.

Neljännessä Pohjoismaisessa kuuromykkäinkokouksessa Helsingissä v. 1929 päätettiin, että seuraava viides Kuuromykkäinkokous pidettäisiin Köpenhaminassa v. 1934.

Tämän johdosta muodostivat Tanskan Kuuromykkäinneuvosto ja Kuuromykkäin auttajayhdistys toimikunnan kyseessä olevaa kokousta valmistelemaan. Mutta huonojen aikojen takia oli mainitun toimikunnan pakkoo v. 1933 luopua kokouksen valmisteluista ja päätettiin silloin kokouksen pito siirtää toisiin, parempiin aikoihin.

Mutta, kuten tunnettua, aiotaan kuluvan vuoden syyskuussa kuitenkin Tanskassa toimeenpanna toinen yleinen kuuromykkäin töiden näyttely. Tämä näyttely epäilemättä tulee kokoamaan monia kuuromykkäitä ja kuuromykkäin ystäviä kaikista pohjoismaista Köpenhaminaan. Koska nyt näinollen tarjoutuu erittäin sopiva tilaisuus näyttelyn ohessa toimeenpanna pohjoismainen kuuromykkäinkokous, otti kokoustoimikunta uudelleen pohdittavaksi kysymyksen yleisen kuuromykkäinkokouksen pitämisestä. Ja koska erään yksityisen henkilön lahjoituksen avulla kokouksen pitäminen on tullut rahallisesti turvatuksi, niin rohkenemme täten kutsua kuuromykkäitä, heidän opettajiaan, pappejaan, ja kaikkia kuuromykkäin hyväksi toimivia henkilöitä Suomesta, Islannista, Norjasta, Ruotsista ja Tanskasta ottamaan osaa viidenteen pohjoismaiseen kuuromykkäinkokoukseen, joka pidetään Köpenhaminassa syyskuun 23–26 p:nä 1934.

Toimikunnan puolesta:

K. K. Steincke.

Puheenjohtaja.

Viidennen Pohjoismaisen Kuuromykkäinkokouksen Toimikunta:

<i>Ove Baastrup,</i> Pastori.	<i>M. Becker,</i> Rouva.	<i>Joban Büllow,</i> Ylipresidentti.	<i>Frantz Dahl,</i> Lainopin professori.	<i>H. V. Dahlerup,</i> Johtaja.
<i>G. Forchhammer,</i> Fil. tohtori, ent. johtaja.	<i>Ejler Forchhammer,</i> Yliopettaja.	<i>J. H. Goldschmidt,</i> Tukkukauppias.	<i>Poul Hansen,</i> Pastori.	<i>Laura Holch,</i> Rouva.
<i>Th. Jacobsen,</i> Pastori.	<i>M. Jørgensen,</i> Pastorin rouva.	<i>R. Kaarsen,</i> Johtajatar.	<i>Keblet Olsen,</i> Yliopettaja.	<i>Kr. Knudsen,</i> Yliopettaja.
<i>P. Korsgaard,</i> Insioööri.	<i>V. Larsen,</i> Johtaja.	<i>Tb. Madsen,</i> Ent. johtajatar.	<i>V. Peülleche,</i> Tukkukauppias.	<i>Laura Rasmussen,</i> Rouva.
<i>D. L. Rasmussen,</i> Kansanedustaja.	<i>O. Schioldann,</i> Assistentti.	<i>Tb. Stauning,</i> Pääministeri.	<i>K. K. Steincke,</i> Sosialiministeri.	<i>Yelva Söeborg,</i> Johtajatar.
	<i>H. Thestrup,</i> Johtajatar.		<i>Aage Thomsen,</i> Räätälimestari.	

Kuuromykkäinneuvoston ja Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen jäsenet:

<i>F. Bech,</i> Ent. johtaja.	<i>Carl Becker,</i> Lukkari.	<i>M. Dahlgaard,</i> Teurastamon työlläinen.	<i>O. Fenger,</i> Konttoripäällikkö.	<i>A. Hansen,</i> Johtaja.
<i>V. Chr. Hansen,</i> Taiteilija.	<i>H. I. Jarlnaes,</i> Puuseppä.	<i>Johs. Jørgensen,</i> Pastori.	<i>J. Th. Jørgensen,</i> Puuseppä.	<i>H. Nicolajsen,</i> Hammasteknikko.
<i>J. P. Nielsen,</i> Puuseppä.	<i>H. Pedersen,</i> Sikaarityöntekijä.	<i>G. Rasmussen,</i> Jalkinetyöntekijä.	<i>Laurits Rasmussen,</i> Kansanedustaja.	<i>K. Schaarup,</i> Assistentti.
<i>B. G. Schioldann,</i> Muurarimestari.	<i>Viggo Thomsen,</i> Puuseppä.	<i>I. C. V. Westphall,</i> Suutarimestari.	<i>Poula Willemoes,</i> Neiti.	

Kokouksen Työvaliokunnan jäsenet:

<i>Carl Becker</i>	<i>Ejler Forchhammer</i> Kassööri	<i>Johs. Jørgensen</i> Sihteeri	<i>K. Schaarup</i>	<i>Viggo Chr. Hansen</i> Pääsihteeri
				Rosenvaegts Hovedvej 18. A. Köbenhavn O.

Huomattavaa! Esitelmä- ja keskusteluaiheet, jotka koskevat kaikkia kokoukseen osaaottavia maita, ovat lähetettävät kunkin maan paikallistoimikunnalle, joka sitten toimittaa ne päätoimikunnalle Köpenhaminaan, ennen elokuun 1 päivää.

Päätoimikunta kehoittaa paikallistoimikuntia Islannissa, Suomessa, Norjassa ja Ruotsissa, kutakin maasaan, hankkimaan alennuksia kokouksen osanottajille laiva- ja rautatielippujen hinnassa. Erikoisesti kehoitetaan tästä asiasta huolta pitämään Ruotsin paikallistoimikuntaa, että se toimittaisi alennuksia matkalippujen hinnassa niille suomalaisille ja norjalaisille osanottajille, jotka tulevat heidän maansa kautta kulkemaan.

Päätoimikunta koettaa hankkia halpoja asuntoja osanottajille Köpenhaminassa kokouksen aikana. Osanottajia kehoitetaan ilmoittautumaan maansa paikallistoimikunnalle niin hyvissä ajoin, että nämä ennen syyskuun 1 päivää voivat lähettää ilmoitukset päätoimikunnalle Tanskaan.

Kokouksen osanottomaksu on 6 kruunua (noin 63 markkaa). Osanotto päättäjäispäivällisiin maksaa lisäksi 4 kruunua (48 mk.), yhteensä 10 Tanskan kruunua eli yli 100 Smk.

Viggo Chr. Hansen.



URHEILUOSASTO



TIEDONANTOJA MESTARUUSKISOISTA

Mestaruuskilpailujen osanottajille varataan vapaa asunto matkustajakodissa „Kaleva“ Mikonkadun varrella kahdeksi vuorokaudeksi. Osanottajia pyydetään ilmoittamaan tarkoin, mihin aikaan päivästä he saapuvat Helsinkiin, niin että me voimme lähettää opastajat asemalle vastaan. Heidät tunnetaan takinrinnuksissa olevista sinivalkoisista nauhoista, joita muutenkin mestaruuskisain toimihenkilöt käyttävät. Samoin opastetaan huvimatkaillijat matkustajakotiin „Kaleva“ Mikonkadun 23:ssa, jossa asunto saadaan 10 markalla vuorokaudessa henkeä kohti. Asuntotilaukset on tehtävä ennen heinäk. 20 päivää osotteella: neiti Aura Eskelinen, Helsinki, Aleksanterinkatu 12, Oy. Surdus. Huvimatkaillijat voivat saada tiedon Helsingin tärkeimpien museoiden ja laitosten aukioloista kilpailuohjelmavihkosesta, joka maksaa yhden markan. Seuramme toimesta järjestetään käynti eduskuntataloon, sillä sitä ei pidetä avoinna yleisölle muulloin kuin joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina.

Kilpailujen kanslia on Helsingin K.m. Yhdistyksen huoneustossa Liisank. 27 A. Siellä jaetaan kilpailunumeroita, toimitsijakortteja, osanottotodistuksia ja myydään ohjelmavihkosia.

Vastaanottoillanvietto tansseineen pidetään lauantaina 28. 7. klo 19 H.K.Y:n huoneustossa ja arvokasohjelmallinen *30-vuotisjuhla* palkintojenjakoineen ja tansseineen sunnuntaina 29. 7. klo 20 Balderin juhlasalissa, Aleksanterinkatu 12. Samassa portaassa on myös Oy.

Surduksen kirjapaino, johon juhlayleisöllä lienee tilaisuus tutustua. Näiden illanviettojen ohjelmista saa lähempiä tietoja ohjelmavihkosesta.

30-vuotismuistojuhlansa kunniaksi tulee järjestävä seura jakamaan arvoesineitä palkintoina seuraavissa urheilulajeissa (kolme palkintoa kussakin lajissa): 100, 400, 1500 ja 5000 m juoksut, korkeushyppy, kuulantyyntö, kiekon- ja keihäänheitot, kolme viimemainittua yhdessä, 4x100 m viestin voittaneille sekä miesten ja naisten uinnit (molemmat yhdessä) ja naisten 100 m sekä korkeushyppy.

Ylläolevasta näkyy, että palkintojen jako on tasapuolinen HKVU:n vahvojen ja heikkojen urheilulajien kesken. Toivottavasti hyvällä Emil Mattilalla ei ole syytä olla levoton, koska eräessä kirjoituksessa hän luuli saaneensa kiinni HKVU:n puheenjohtajan puheesta, että luvattaan arvokkaita palkintoja kesäisiä mestaruuskilpailuja varten HKVU muka suosisi ainoastaan »leipälajejaan». Anteeksi, kyllä HKVU on edelleenkin »vanhoillinen» palkintoasioissa huolimatta siitä, että KUL on aikoja sitten luopunut arvoesineiden jaosta ja ryhtynyt kunniakirjojen käyttämiseen palkintoina. Mutta kuitenkin tämä liittoneuvoston päätös ei sido seurain autonomisia toimenpiteitä. Muutenkin en malta olla huomauttamatta, että ainakin suuri osa henkilöitä, jotka olivat mukana lyömässä kunniakirjojen jakoasiaa lukkoon, on ollut ja on vielä »vanhan järjestelmän» mitä innokkaimpia kannattajia. J. L.

50% ALENNUS MYÖNNETTY

Rautatiehallitus on myöntänyt 50% alennuksen Kuuromyökkäin Urheiluliiton Helsingissä 28—29 p:nä heinäkuuta pidettäviin rata- ja kenttäurheilu- sekä uintimestaruuskilpailuihin matkustaville osanottajille ja KUL:n jäsenille. Alennus on voimassa heinäkuun 22 p:stä elokuun 4 päivään.

Helsinkiin matkustavien on silloin otettava huomioon seuraavaa:

a) Menomatkaa varten tulee matkustajan lunastaa itselleen koko lippu, jonka etupuolelle myyntiasemalla on leimattava aseman nimileima.

b) Tämä lippu on voimassa myöskin paluumatkaa varten määrättyinä kelpoisuusajana (22/7—4/8-34). Konduktööri ei niinollen saa ottaa sitä matkustajalta pois.

c) Paluumatkalla tulee matkustajan, paitsi matkalippua, konduktöörille esittää kilpailujen järjestäjän antama todistus siitä, että hän on ottanut osaa p.o. urheilujuhliin. Todistuksessa tulee olla mainittu, milloin päätös alennuksen myöntämisestä on tehty, millainen alennus on kysymyksessä ja minä aikana alennus on voimassa.

Huomautetaan, että Liiton jäsenyyden todisteeksi on jokaisen alennustodistusta pyytävän tuotava mukanaan asianomaisessa kunnossa oleva jäsenkirja tai -kortti. Uudet jäsenet voivat suorittaa jäsenmaksunsa Liiton rahastonhoitajalle juhlien aikana Helsingissä.

Liittykää vakinaiseksi jäseneksi Kuuromyökkäin Urheiluliittoon, niin olette vapaat ainasta huolesta jäsenyytenne suhteen. Vakinaisjäsenmaksu on ainoastaan 50 markkaa.



TERVETULOA HELSINKIIN

heinäkuun 28 – 29 päiviksi 1934!

Kesäisessä kauneudessaan hyvä Helsinkimme odottaa Suomen kuuroja mitteleämään voimiansa ja katselemaan jaloja, miehiä kilpailuja kauniin vihreyden ympäröimällä Eläintarhan urheilukentällä, joka on tunnettu nopeasta juoksuradastaan. Siellä on aika ajoin tehty koko maailmaa hämmästyttäviä urheilullisia aikaansaannoksia kuulevien nimissä. Se on nähnyt Hannes Kolehmainen kiertävän nuoruudessaan rataa »kenraaliharjoituksissa» kuulun Jean Bouinin voittamiseksi, se on ihailnut Paavo Nurmen lukuisia mainioita ennätysjuoksujia, se on seurannut jännityksellä Lauri Lehtisen ja Iso-Hollon hirmuista kaksintaistelua viidellätuuhannella metrillä pyyhkiäkseen pois Suuren Paavon maailmanennätyksen, ne tässä vain mainitakseni. Olkoon tämä kehoituksena kuuroille murtamaan roimakädellä nykyisiä KUL:n ennätyksiä tuolla »ennätysradalla».

Kentästä kivenheiton päässä parhaillaan louhitaan kallioita, tasoitetaan kukkuloita, täytetään laaksoja perustan valmistamiseksi tulevalle Suomen urheilijan kansan upealle stadionille. Siellähän mekin saamme nähdä, mikäli tulee Suomen vuoro, pidettävän maailman kuurojen olympialaiset, kuurojen, joita kohtalo on armottomasti kohdinnut. Me olemme kuin vesipisara kuulevan ihmismeren keskellä. Sen tosiasian edessä me havahdumme ja saman tien tunnustamme yhteensuuluvaisuuden arvon. Sanomattakin on selvää, että urheilu on se voima, joka yhdistää koko maailman kuurot.

Onhan tunnettua, että vaikka nykypäivien demokratia ja sivistyksellinen inhimillisuus turvaavatkin kuuroille elämismahdollisuudet, ylivoimainen enemmistö kuuroja saa aistivallisuutensa vuoksi kahta ankarammin taistella leivästä kuin kuulevat kanssaihmisensä. Siksi uupumattomasti tehdään työtä KUL:n vainiolla Suomen kuurojen fyysillisen kuntoisuuden kohottamiseksi, jotta he läpäisisivät paremmin elämän vaikeudet.

Toivomme Suomen kuurojen tulevan entistä suuremmalla joukolla viettämään vuoden merkittävää juhlaa, sitäkin paremmalla syyllä kun taloudellisen pulan vuoksi ei ole voitu pitää moneen vuoteen yleistä kuurojen kokousta, jossa he iloitsisivat, ja seurustelisivat toistensa kanssa. Sen, minkä juhliva seuramme on 30 vuoden varrella tehnyt, se koettaakin tehdä tällä kertaa parhaansa yleisurheilu- ja uintimestaruuskilpailujen onnistumiseksi ja huvimatkaillijain viihdyttämiseksi.

Me helsinkiläiset kuurot lausumme toistamiseen lämpimän toverillisesti Teidät tervetulleiksi Suomen pääkaupunkiin!



HUOMATTAVIA NÄHTÄVYYKSIÄ



Tultuaan Suomen pääkaupungiksi Helsinki on kehittynyt nopeasti suurkaupungiksi, jonka asukasluku lasketaan 270.000:ksi.



Kuulun Eliel Saarisen arkkitehtuurin luomus on junien saapumisen ja lähdön piste. Sen tornista avautuu komea näköala yli kaupungin.



Eduskuntatalossa, joka on Suomen itsenäisyyden uljas monumentti, maamme isännät ja emännät ohjaavat kansamme kontaloita.



Suurkirkko näkyy kauas Suomenlahdelle. Sen vasen paviljonki on Higin kuurojen seurak. kirkkona.



Säätytalossa on sääätynyt lakeja entinen edustuslaitos – talonpoikaisten porvari- ja pappissäädyt.



Kansallismuseossa on mahtava kokoelma muinais-esineitä esivanhempiemme ajoilta.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijain kesäjuhlaan matkustaville osanottajille huomauteaan seuraavia ohjeita.

Rautatiepiletien hinnan alennus on voimassa ^{25/6}—^{6/7} 1934. Pilettiä ei saa antaa konduktöörille, vaan siihen on lähtöasemalla leimattava 50 %.

Kesäjuhlaan ilmoittautuneille urheilijoille varaamme vapaan asunnon, mutta muille huvimatkoille — vapaiden asuntojen saantikysymys kurojenkoululla tätä kirjoittaessa lehteen on vielä avonainen — koetamme järjestää halpahintaisia asuntoja. Asunto noin 15 mk. vuorokausi, ehkä halvempikin. Kilpailuissa noudatetaan liiton kilpailumääräyksiä.

Liiton edustaja Antti Jokelainen tulee esitelmänpitäjäksi samoin op. O. Hiekkala ja muitakin opettajia tulee myös.

Huom. Kilpaurheilijoin on saavuttava kesäk. 30 p:nä klo 15 (3) kurojenkoulun pihalle, joille selostetaan kilpailuohjeita ja ne osanottajat, jotka haluavat osallistua kalakukkopäivällisille, ilmoittakoon siitä samaan aikaan urheiluseuran puheenjohtajalle.

K. K.-U:n johtokunta.

IV Kansainväliset kuuromykkäin kisat Lontoossa. Englannin Kurojen Urheiluliitto valmistele kuumisella kireellä sikäläisen kuulevain urheiluliiton avustamana urheilujuhlaa, joka pidetään elokuun 27—31 p:nä 1935.

Osotteen muutos. KUL:n puheenjohtaja Eino Karilaan uusi osote: *Helsinki, Kapteeninkatu 9, D.*

KUL:n hiihtomestaruuskilpailut v. 1935 on Turun Valpas luovuttanut *Viipurin K-U:lle.*

SEURAUUTISIA

Helsingin horisontista. Jäsentenvälisissä sisähyppykilpailuissa, jotka pidettiin 6. 4. Tehtaankadun kansakoululla, saavutettiin seuraavat tulokset:

Vauhditon pituus: 1) V. Lehtonen 277; 2) B. Ahlbäck 273; 3) A. Nordström 272; 4) E. Helminen 266.

Vauhditon korkeus: 1) Lehtonen 135; 2) Ahlbäck 130; 3) Nordström 120; 4) O. Merikallio 110.

Vauhditon kolmiloikka: Lehtonen 833; 2) Ahlbäck 778,5; 3) Nordström 760; 4) Helminen 755.

Pistemäärä: Lehtonen 234,28; 2) Ahlbäck 225,24; 3) Nordström 217,39; 4) Helminen 206,40.

Lehtosen tulos olisi ollut uusi seuraennätys, mutta sitä ei ole hyväksytty, sillä käytetyt hyppytelineet eivät täytäneet ennätysääntöjen määräyksiä. Joka tapauksessa hän alkaa jo olla sitä luokkaa, mitä Vaala Kaurela on hypyissä. Hän on ikäiseksineen aimo askelin edistynyt niin monessa urheilulajissa, että on suorastaan vaikeata määrätä, mitkä urheilulajit ovat hänen erikoisalojaan. Sepä nähdään vastaisuudessa ellei työttömyys iske kynsiänsä hänen mieleensä. M. m. hän pari vuotta sitten eli 17-vuotiaana juoksi 1500 m 4,41 min. ajalla.

— Helatorstaina pidetyssä jäsentenvälisissä murtomaajuoksukilpailuissa 4 km matkalla saavutettiin seuraavat tulokset:

1) V. Tuominen 13,46; 2) A. Lehti 14,01; 3) V. Lehtonen 15,38. Kilpailijoita oli 8.

J. L.

Murtomaajuoksukilpailujen palkintojenjakojuhla pidettiin Hämeenlinnan lyttölyseolla 2 p. kesäk. klo. 19. Tervehdyspuheen piti puheenjohtaja Hannes Ylén, joka myöskin jakoi palkinnot aikaisemmin päivällä suoritetuista 3,200 m murtomaajuoksukilpailuista. Tulokset: 1) P. Niinikangas, Turun Valpas, 10,39,9; 2) P. Valtari, H.K.-U., 10,53,2; 3) P. Palmu, Turun Valpas, 11,7,0. Osanottajia oli ollut 7, joista 1 keskeytti. Puheenjohtaja selosti kilpailun vaiheita hyväntuuliseen ja leikkiliseen tapaan. Esitelmän urheilun vaikutuksesta luonteenkehitykseen piti hra R. Pitkänen Helsingistä, ja sitten seuranneen välitajan jälkeen esitettiin heijastuskoneella pilapiirroksia, jotka valmisteluineen herättivät läsnäolijoissa suurta hiljeyttä. Ohjelmaa oli niin runsaasti, ettei kaikkia ehditty esittää. Vahinko vain, ettei matkalippujen hinnoissa myönnettyä alennusta huolimatta kauvempaa saapunut kuin muutama harva osanottaja ja vieras veljesseuran toimintaan tutustumaan.

Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain seuran tiedonantoja. Heinäk. 14—15 p:nä on Tampereella jäsentenväliset karsintakilpailut, joiden perusteella parhaat lähetetään Helsinkiin mestaruuskilpailuihin heinäk. lopulla. On myös illanvietto illalla k.m.yhdistyksen huoneustossa Viinikankatu 12. Tervetuloa maaseuduiltaikin.

Lahden ympäristön kuuromykkäurheilijain huomattava! Urheilukokous pidetään sunnuntaina heinäkuun 1 p:nä klo 13 Seurojen kotitalon pikkusalissa. Kysymys esillä: Kymnlaakson Kuuromykkäin Urheiluseura „Tähden“ Lahden osaston itsenäistyminen. KUL:n puheenjohtaja Eino Karilas tulee puhumaan. Kaikki jäsenet ja muut kuurot tervetulle! Tiedusteluihin vastaa hra Kauko Mäkelä, osoite: *Lahti, III Kittelänlinja 14.*

Lahden osasto.

Viipurin Kuuromykkä-Urheilijain järjestää jäsentenväliset urheilukilpailut Viipurissa Papulan urheilukentällä heinäkuun 7—8 p:nä 1934. Uintikilpailut Markovillan sotilasimälaitoksella 8. 7. 34. Iltama palkintojen jakoinen tulee. Ilmoittautumiset osanottoon ovat lähetettävä osoitteella: Armas Suikkanen, Viipuri, Kelkkala Ojakuu 34. Uusia jäseniä vastaanotetaan. Tervetuloa! Valitaan edustajat Helsinkiin mestaruuskilpailuihin 28—29. 7. 34.

Muistakaa KUL:n Olympialaiskeräystä lahjoituksillanne! Ensi Olympialaiset ovat Lontoossa elokuun 27—31 p:nä v. 1935!

(Jatk. s:lta 69.) POHJOISMAINEN . . .

men. Kuuromykkäinliiton Keskushallitus asettaa kolmihenkinen paikallistoimikunnan asiata hoitamaan. Valituiksi tulivat rouva Elma Ignatius, herra John Sundberg ja herra Rurik Pitkänen.

Toimikunta pyytää kaikkia niitä, jotka aikovat lähettää töitänsä näytteille pantaviksi, lähettämään ilmoituksen siitä yllämainitulle toimikunnalle, osoite *John Sundberg, Cygnaeuskatu 2 A* en-

nen elokuun 20 päivää. Ilmoittautuessa on mainittava näyttelyesineen laatu ja koko. Paikallistoimikunta arvostelee sitten onko näyttelyesine sen arvoinen, että sitä voidaan hyväksyä tahi ei.

Ainoastaan ensiluokkaiset käsityöt valitaan lähetettäväksi. Voidakseen kilpailla toisten pohjoismaitten kuuromyökkäin käsitöiden kanssa on turhaa esim. huonekaluja, työveikeitä ja valjaita lähettää. Sen sijaan ovat suomalaiset ryijyt ja kankaat erittäin sopivia näytteille pantavaksi.

Vielä huomautetaan, että tavarain rahdin kotoa Helsinkiin ja takaisin maksaa lähettäjä itse. Toimikunta maksaa rahdin Suomesta Tanskaan.

Paikallistoimikunta.

TIEDONANTO

Helsingin Kuuromyökkäin Auttajayhdistyksen johtokunta päätti kokouksessaan toukok. 9 p:nä asettaa yhden 500 mk. suuruisen matka-apurahan Uudenmaan läänissä asuvien nuorten nais- tai miespuolisten käsityöläisten haettavaksi osanottoa varten k.m. ammattinäyttelyyn ja kongressiin Köpenhaminassa tulevan syyskuun 23—26 p:nä.

Hakemukset, joissa tulee olla mainittuna ikä, ammatti ja asuinpaikka, on lähetettävä ennen elokuun 1 päivää Auttajayhdistyksen sihteerille rouva *Elma Ignatiukselle, os.: Helsinki, Pietarinkatu 5.*

Kohteliaimmin pyydetään maan muitakin Auttajayhdistyksen haaraosastoja julistamaan samanlaisia matka-apurahoja haettavaksi omassa piirissään nuorille, eteenpäinpyrkiville nais- tahi miespuolisille kuuromykkäille opintomatkaa varten ammattinäyttelyyn ja kuuromykkäinkongressiin Köpenhaminassa syyskuulla.

„LAMPAAT“ OPETTAVAT

»Vastinetta nimim. Kuuromykkälle».

Koska nimim. »Kuuromykkä» on katsonut olevan aihetta ojentaa kohtalotovereitaan, sopimattomasta käyttäytymisestä sielunpaimeniamme vastaan, lausuu allekirjoittanut myös suorat sanat tästä paljon rähinää aiheuttaneesta asiasta. Mitä k.m. tyhjistä rähisemiseen tulee, ovat he sitä samaa, rähisevää ja kärejövää Suomen kansaa kuin kuulevatkin. Esim. yliopiston suomalaistumisesta on pidetty ylen suurta rähinää, ja sen rähinän pääasialliset aiheuttajat ovat opiskeleva nuoriso eli siis lampaat.

Se on kyllä oikein sanottu, ettei meidän sovi mennä neuvomaan sielunpaimeniamme ja opettajiamme, mutta on sentään aivan paikallaan, että heillekin huomautetaan asiasta jota ei voi hyväksyä.

He tietenkin tarkoittavat k.m. parasta, ja toimivat siis niinkuin hyväksi näkevät. Eivät he tietenkään voi kaikkia asioita katsoa k.m. näkökannalta. Se on kieltämätön tosiasia, ettei toisille voi aina olla mieliksi vaikka sitä tahtoisikin. Eikä sitä virka-asioissa niin hienotunteisia olla. Tuo k.m. titteli siis myös on kirjeissä vaan viran puolesta eli sitä varten, että kirje varmemmin menisi perille.

Siinä siis toimitaan yksinkertaiseen ja suoraan tapaan vähääkään välttämättä vastaanottajan tunteista, ainoastaan silmälläpitäen sen määräpaikkaan saapumista. Mutta koska nämä ovat tavallaan kutsukirjeitä, olisi ne koetettava laatia mahdollisimman miellyttävästi ja vähemmän virallisiksi, koska niillä silloin olisi paljon suurempi vaikutus vastaanottajaan. Jos osoite on puutteellinen, niin joutuu kirje tuosta otsikosta huolimatta kiertämään osoitetun pitäjän joka puolella, jos asianomainen on vähemmän tunnettu. Kun se sitten viimein saapuu osoitetulle henkilölle, saattaa vastaanottajasta olla hyvin kiusallista, kun yli viivatut osoitteet kielivät sen käyneen useammassa eri paikassa. Sitä ei voi mennä sanomaan, että k.m. häpeäsivät kuuromykkyyttään, mutta se on selvä, etteivät he halua olla kovin kuuluisia juuri tuon vian takia, jolle he eivät mahda mitään. Se on varsin ymmärrettävää että henkilöstä, jolla on jokin ruumiillinen vika, saa varmimmin selon inainitsemalla tuon vian nimen yhteydessä. Allekirjoittanut on sitä mieltä ettei toisten sairaaloisten vioista pitäisi mainita muuten kun hätätilassa, kun ei muuten saa selvää asianomaisen olinpaikasta. On hyvin yleistä että k.m. tunnetaan vain tällaisilla nimityksillä kuin »mykkä Liisa», »mykkä Arvo» j.n.e. Tuosta voi sanoa ettei tuollainen nimitys ole juuri kaunista kuulla, mutta hyvin yleistä se kuitenkin on. Terve ihminen harvoin tulee ajatelleeksi, että hän tällaisilla nimityksillä loukkaa kärsivää lähimmäistään. Tällaisista nimityksistä eivät kärsi ainoastaan kuuromykkät, sillä on lukemattomia tauteja, jotka jättävät parantumattoman jäljen koko elinikäksi.

Nimim. »Kuuromykkä» lausui myös kirjoituksessaan sellaisia totuuksia, joita ei voi kumota, koska ne on lainattu raamatusta; voinhan kuitenkin sanoa etteivät kuuromykkät ole mitään maan matoja, joita parempiosaiset saavat miehin määrin polkea.

Oppimaton seurakuntalainen.

Toimitus toivoo, että sananvaihto ylläolevasta asiasta lopetetaan tähän.

SFINKSI

Seisoin sfinksin juurella. Sanotaan, että sfinksillä on farao Khefrenin kasvopiirteet, hänen, jonka pyramiidi kohoaa tuossa lähellä. Khefren itse lepää viimeistä untaan sen sisällä. — Tämähkö oli sfinksi, joka tuijotti erämaahan nyt, niinkuin se oli tuijottanut jo vuosituhansia. Kuinka se näytti vanhalta ja tyhältä! Minä nauroin ääneen. Silloin sfinksi alkoi elää ja kauhistuen näin hirveän Medusapään sen harteilla.

Kirkaisten peitin kasvoni käsilläni ja hoiperletin erämaahan. Olin paljain jaloin ja kuuma hiekka poltti jalkojani tulen lailla. Aurinko muistutti hehkuvaa pätsiä ja valoi säteitään suojattomaan päähäni. Kieleni tarttui kitala-keen.

Mutta minun täytyi hoippua eteenpäin sfinksin medusankatseen vartioimana. Ah, kuinka olin uupunut ja minun oli jano.

Nyt näen edessäni palmujen huojuvan ja kirkkaan lähteen pulppuavan siellä. Ilosta huudahtaen polvistun ja upotan hehkuvat, janoiset kasvoni lähteeseen. — Kauhistuneena peräydyn kuuman hiekan soljuessa käsieni lomitse. Se olikin vain Fata Morgana, kangastus. Ja kaukaa olen kuulevinani sfinksin pilkallisen naurun. Se seuraa minua painajaisena hoiperrellessani eteenpäin jalkani lyijyn raskaina. Jalkani sattuvat johonkin hiekasta esiintyöntyvään esineeseen ja minä kompastun. Otan sen käteeni ja tuijatan siihen mielipuolisesti hehkuvien silmin.

Mikä se on? Valjennut pääkallo. Tuijotan siihen. Eikö se ole minun pääkallonni? Minähän olen kuollut. Sfinksin medusankatse surmasi minut jo ammuin.

Olen kuulevinani outoa suhinaa ja tuulenhenkäys, kuuma kuin liekki, pyyhkäisee kasvotani. Kohotan katseeni ja näen taivaanrannalla jotain mustaa ja pahaa ennustavaa. Se on niinkuin pilvi, joka yhdistää maan ja taivaan. Se lähenee pikajunan nopeudella.

Samun — hietamyrsky!

Ja jälleen kuulen sfinksin pilkallisen naurun. Silloin minä tiedän, ettei mikään pelasta minua sfinksin kostolta. Minä, yhdeksännen-toistasataluvun lapsi, olin uskaltanut nauraa sfinksille, johon kätkeytyi vuosituhansien viisauus! Luuni jäivät valkenemaan erämaan hiekkaan.

Teen kuitenkin viime ponnistuksen, hypähdän pystyyn ja — herään! Hiessä uuden ojan kätkeni. Siinä yöpöydällä vuoteeni vieressä on lasi vettä. Vettä! Tyhjennän sen ahneesti. Luojan kiitos, kaikki olikin vain kuumeisten aivojeni loihtimaa harhanäkyä.

Mila.

JOHTAJA KAHMAN NIMIPÄIVÄNÄ

Huhtikuun 24 p:nä on Pertin päivä. Se on johtajamme nimipäivä, sillä hänen toinen nimensä on Albert.

Nyt haluan kertoa teille Kuuromykkäin lehden lukijoille, kuinka tätä päivää vietettiin. Toivon, että tekin tahdotte tietää siitä.

Kun aamulla tulimme rukoussalista, tuli suuri joukko oppilaita johtajan ympärille toivottamaan onnea nimipäivän johdosta. Sitä oli hauska katsella. Johtaja oli iloisella mielellä ja hyvällä tuulella silloin.

Me kahdeksannen luokan oppilaat ostimme johtajalle nimipäivälahjaksi ja myös muistoksi kukkamaljan, jossa oli 5 tulppaania.

Kun johtaja tuli luokkaan, niin hän hämmästyti ja ihmetteli, kun luokka oli koristettu sinivalkoisella paperilla ja katajaköynnöksillä. Pöydällä oli ostamamme kukkamalja, jossa oli kukkia ja sen alla pieni pitsiliina. Ne kaikki sai johtaja.

Hetkisen kuluttua toi eräs toisen luokan oppilas johtajalle komean kukan opettajakunnalta.

Me nostimme johtajaa 2 kertaa. Oli raskasta nostaa häntä luokassamme, kun hän oli lihava. Näytti siltä, että hän itse hyppi ylös meidän nostaessamme. Silloin me oppilaat ajattelimme, että johtaja on niinkuin pieni lapsi, joka hyppii lattialla.

Päivällä oli meillä lupa, kun opettajat olivat johtajan nimipäiväkahvilla.

Iltapäivällä me kahdeksannen luokan oppilaat olimme myös kahvilla johtajan kotona. Kun olimme lähdessä pois sieltä, näytti johtajan rouva meille kauniita kukkia, joita johtaja oli saanut nimipäivänään. Me katselimme niitä ja ihmettelimme. Seuraavana aamuna johtaja vielä tarjosi alempien luokkien oppilaille karamellejä.

Toivon, että johtaja saa ensi vuonna myös paljon onnitteluja ja kukkia, vaikka en saakaan itse olla sitä enää näkemässä.

Eräs johtajan oppilas.

Tietoja kotimaasta

Hengellinen iltama kuuromykkille. Ensimmäisenä helluntaipäivänä, jolloin Mikkelin kuuromykkäinkoulun yläluokkain oppilaat uudistivat kasteenliittonsa ja kävivät ensi kerran Herran p. Ehtoollisella, pidettiin heille ja vanhoille kuuromykkille kuuromykkäinkoulussa hengellinen iltama ensimmäinen laatuaan Mikkelissä. Kukilla kaunistettuun juhlasaliin saapuivat sekä kuuromykkät että heidän huoltajansa illalla klo 7. Ohjelma aloitettiin virrellä 262, josta laulettiin ensimmäinen ja toinen säkeistö. Sen jälkeen piti pastori O. Myyryläinen rukouksen. Hengellisiä

puheita pitivät pastori Myyriläinen, joht. J. K. Palomaa, opett. K. Kärkkäinen ja rva A. Muona. Yksinlaulua esitti opettajat L. Hämäläinen muoton säestyksellä, laulaen useita hengellisiä lauluja.

Tauon aikana tarjottiin kaikille kahvit vehnäsiineen ja sen loputtua laulettiin yhteisesti ja eräs rippilapsista esitti runon „Rukous“. Sitä seurasi rippilahjain jako. Rippilapsille jaettiin kaunit rippitodistukset, Uusi Testamentti, „Jeesuksen seurassa“, „Opastusta Raamatun lukemiseen“, „Hiljaisina hetkinä“ ja rippimustokortteja. Lopuksi piti opett. Kärkkäinen rukouksen ja yhteisesti laulettiin virsi 535. Tämä kaikinpuolin onnistunut ja mielihäilyttävä juhlatilaisuus päättyi joht. Palomaa esittämään kiitoksen rippilasten puolesta heidän opettajilleen ja muille huoltajilleen.

Kuuromykkä junan alle. Toukokuun 17 päivän aamuna tapahtui lissalmen—Ylivieskan rataosalla kuoleman aiheuttanut yliajo. Työmies **Juho Hyvönen** oli Runnin Likolahdessa kalastusmatkaltaan palatessaan lähtenyt kulkemaan rataa pitkin ja jäi Likolahden leikkauksessa lissalmesta saapuvan takaapäin tulevan junan alle menettään silmänräpäyksessä henkensä. Onnettomuuden selittäen se seikka, että Hyvönen oli kuuromykkä. Hän oli 30-vuotias ja naimaton.

Tulipalo Kiikassa. Torstaina t.k. 17 p:nä klo 17 aikaan syttyi Kiikassa V. Ritalan omistamaan Ritalan tilan suurehko karjarakennus, joka käsitti navetan, tallin, sikalan ja vinnillä sijaitsevan kanalan, palamaan karjakeittiön savupiipusta katolle lentäneestä kipinästä. Kovan tuulen vallitessa pääsi tuli äkkiä niin suureen valtaan, että eläimet häidin tuskin saatiin pelastetuksi, mutta rakennus paloi siitä huolimatta, vaikka paikalle saapui Kiikan VPK moottoriruiskuineen sekä Tyrvään ja Vammalan palokunnat moottoriruiskuineen. Onneksi tuuli sattui ajamaan liekit ja kipinät rakennusryhmästä pois päin, sillä tuulen suunnan ollessa toinen, olisi kahta samassa ryhmässä olevaa taloa ollut vaikea, jopa mahdoton pelastaa. Tuuli lennätti kipinöitä ja kekäleitä kauas viljelyksille, niin että usean sadan metrin päässä olevat tunkiot paloivat.

Palanut karjarakennus oli vakuutettu Tyrvään, Kiikan ja Kiikoisten paloapuyhdistyksessä 42,000:— mk.

Shakkiuutisia. Viime talvena oli täällä Helsingissä puulaakishakkikilpailut ja osanottajien luku nousi n. 100 mieheen. — Me kuurot 6 miehenä osallistuimme tähän. Kuukauden ajan oli kovat kamppailut. — Kilpailuissa saavutimme 4:nneen sijan.

Toukokuun 5 p:nä oli H:gin k.m. shakkikerhon ja Santahaminan lento-osaston pelaajien väliset kilpailut, kummastakin 8 miestä. Tulokset: edellä mainittu voitti 5 1/2 p., jälkimmäinen sai 2 1/2 p.

Helluntaipäivinä oli H:gin k.m. shakkikerhon ja Turun k.m. shakkikerhon väliset seuraottelut (3 miestä kummastakin) ja shakkikilpailut Suomen mestaruudesta. Tulokset: H:ki voitti kiertopalkinnon 3 1/2 p:llä, jälkimmäinen sai 2 1/2 p.

Suomen shakkimestaruuden voitti ylivoimaisesti *L. Mikkola* H:ki 7 1/2 p:llä, toisena *P. Keto* T:ku 7 p., kolmas *L. Vigrén* T:ku 5 p. Osallistui 9 miestä.

Kaunis kaksoisvoitto H:gille, eikä niin? — Turun k.m. shakkiseura on voittanut kaksi kertaa kiertopalkinnon, mutta kolmas meni ohi. Ties mitä mahtaa tapahtua ensi vuonna. Samoin Suomen shakkimestaruudesta ovat turkulaiset voittaneet ensi sijan kaksi vuotta peräkkäin, viime ja toissa vuonna.

H:gin k.m. shakkikerhon kevätturnaus tasoitusturnaus on vast'ikään päättynyt. Osanottajia oli 22. Tulokset seuraavat: 1 p. *B. Ahlbäck* I l:ikka 37 1/2 p.; 2 p. *E. Saarinen* II l. 36 1/2 p.; 3 p. *L. Mikkola* I l. 35 1/2 p.; 4 p. *Hj. Sanblom* I l. 31 p.; 5 p. *K. Vekter* I l. 30 p. Yllämainittu *B. Ahlbäck* voitti kiertopalkinnon toisen kerran. Kaksi kiinnitystä peräkkäin hänellä on jo, ties tuleeko kolmas ensi vuonna, emme vielä voi tulla sanomaan. Kyllä sitten ensi vuonna nähdään, kuka pokaalin kiinni saa.

K. Vekterillä oli hyviä mahdollisuuksia saada paremman sijan, kuin nyt. Mutta jonkun esteen takia on hänen täytynyt jättää muutamat pelit kesken.

Johtokunnan päätöksen mukaan muuttaa *E. Saarinen* I luokkaan ja *E. Färdig* II luokkaan. *Esa.*

Kiikan ja Porin kuuromykkäinyhdistykset
järjestävät yhteisen

kesäjuhlan ja esitelmäpäivät Porissa
heinäkuun 7—8 päivinä.

Juhla aloitetaan lauantaina klo 16 Kuuromykkäinyhdistyksen huoneustossa Pohjois-Pitkätie 16. Esitelmäpäiviksi tulevat herra *John Sundberg*, rvat *Vikki*, *Elsa Ritala* ja nti *Katri Iso-Ettala* y.m.

Rautatiehallitus on myöntänyt 50 % alennuksen rautatielippujen hinnoissa juhlan osanottajille.

Ne, jotka haluavat yhteisen asunnon juhlan ajaksi pyydetään ilmoittamaan kesäkuun 30 päivään mennessä Porin Kuuromykkäinyhdistykselle, Pohjois-Pitkätie 16. Peite, lakana ja pyyheliina olisi jokaisen otettava mukaan. K.m. koti toivottaa sydämmellisesti tervetuloa!

JOHTOKUNTA.

Seinäjoen ja Alavuden kuurom. yhdistykset

järjestävät yhdessä

PIIRIKOKOUKSEN

Seinäjoen yhteistalolla 8 p:nä heinäkuuta
monipuolisella ohjelmalla.

Puhujiksi tulevat pastori *J. Karhu* ja Suomen K.m. Liiton lähettämä esitelmäpitäjä. Esitelmien loputtua pidetään

ILLANVIETTO

hauskalla ohjelmalla. Toivomme runsasta osanottoa. — Tervetuloa!

JOHTOKUNTA.

KIHLOISSA

SELIINA WÄYRYNEN
EINARI ISOHERRANEN

Rantsila

Haapajarvi

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa, kuun alkupäivinä.

Toimittajat: *Huugo Nyberg*, vastaava, *Johanneksentie 4*. *Rurik Pitkänen*, toimitussihteeri, *Liisankatu 27*, *E. Käsi-*kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden loppua ehtiäksään seuraavaan numeroon.

Lehden konttori: *Johanneksentie 4*. Ottaa vastaan tilauksia ja ilmoituksia. Lehtä voi myöskin tilata postista ja asiamiciltä.

Tilauhinta: 20 markkaa vuosikerta. Puolen vuoden tilauksia ei vastaanoteta.

Ilmoitushinnat: Kertailmoituksista 50 penniä palstamillimetritä. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 10 markkaa. Kuolinilmoitukset 20 markkaa. Postikulujen välttämiseksi pyydetään maksu lähettämään ilmoituksen mukana lehden konttoriin.